

כך אתה חי

יומו של קבצן
(המשך מעמודים 12-13)

מקופסתי כדי להרהר ביתר ריכוז. כן, הפצצה. צריכים להשתמש בה נגד שומרי שבת...

כאביראש...

אליהו ואנכי — שכנים אהנו. שנינו גרים בשדרות רוטשילד — אני בבית והוא על הספסל הסמוך. הוא טוען שהוא בן 32. זה למעלה מארבע שנים, מאז השתחרר מן הצבא וזכנס ל"מקצוע", נשאר נאמן לספסל זה. את ימיו הוא מבלה על ספסל זה או בקירי בתו. מדי פעם הוא מופיע מגולח ומי סופר, את מלבושיו המרופטים ואת מנת-לחמו היומית הוא מקבל מידי נדבנים קבועים בכסביה — הירקן, בעל חנות המכולת, ועוד.

עיניו הפקחות, שזבען, ירוק, תקור עות בגולגולת קטנה למדי. נדמה בכלל כי עצמותיו חדלו לגדול בגיל מוקדם. אמבטיה, גילוח וחליפה חדשה היו משוים לו צורה אנושית מאד. קלסתר פניו אינו מכוער כלל. יש בהם משהו נעים ומצודר. דבריו בדרך כלל הגיוניים עד כי שעה ארוכה לא יעלה על דעתו שאדם חולה הוא. אך לפתע הוא סובל מכאב ראש ומציע לי לעבור לצל, אחרי שהשמש החלה לזהות. הוא תופס את ראשו בידי, וצוץ את עיניו לך. קות מספר, פניו מתעוותות ואצבעותיו מתחפרות בשערותיו הקצרות.

"כאבי הראש חזקים מאד..." הוא אומר לי, כשהוא פוקח עיניו שוב. הן סמוקות עתה. ברור שהכאבים משפיעים על ריכוזו. אין הוא משתטה, אבל חסר עתה לדבריו התוכן והטעם שהיו להם עוד לפני דקות מעטות.

פאדיזם קיבוצי

בינתיים התאספה מסביב חבורה של ילדים, צוחקים, מלגלים. אין אליהו שונא ילדים, הוא יכול לגלגל איתם שיחה עד שהם מתפוצצים מצחוק. אולם על אחרים הוא מסוגל להרים יד — על אותם הפראים הקטנים הרודים פנים אותו בכל שעות היום, הממטיחים עליו אבנים וקליפות, וקוראים לו "משוגע".

"אם ינחתי לי, אניח להם..." הוא אומר.

יתכן שילדים אפשר לסלוח. קשה לילד להיות אדיש כלפי יוצא דופן בחברה. הוא מקבל את חינוכו מידי הוריו. וההורים...

כיצד יכולים אנשים להיות כה אכזריים? בסאדיזם מיוחד הם מרגיזים את אליהו. הם נהנים לראות את ה"משוגע" ב"התקפה". לצורך זה הם מוכנים להתקהל ולהסתכל בו שעה ארוכה — כאבותיו שהתקהלו בימי הביניים כדי לחזות בתליה צבורית.

מה מרגיש אליהו כאשר עוברת אם הדוחפת לפניו עגלת-ילדים, ופתאום, בראותה אותו, היא מתחילה לרוץ כאילו ראתה שד? או כשנרתעת בחורה למר-אהו ונמלסת אל מעברי השרה, כאילו היה לפניו כלב שוטה?

"רק לעשירים"

"בלתי-נורמלי". לכאורה, מי כאן בלתי-נורמלי? אליהו זה, או אותם סאדיסטים קטנים וגדולים? אליהו או החברה המניחה לו להתנוון על הספסל השלישי לפני רחוב שניקין — במקום להכניסו על חשבונה לאחד מבתי-המרפא הקיימים בארץ רק לעשירים? האמנם אין לרפאו? האם בשעה שמביאים אנחנו ארצה נכים וחולים מבני הגולה, נדון דוקא את החולים ה"ותיקים" לחיי הפקר?

נקח נא לדוגמה.

הישוב הזה שתי, בשנה החולפת 8,936,471 ליטר בירה (כל אחד מאתנו שותה 9 ליטרים) ו-386,788 ליטר קוניאק. כפי שהוא נראה.

כמה אתה מרוויח?

הישוב הזה מרויח 169,422,400 ל"י בשנה ומהם 110,588,600 במחזור תל-אביב בלבד.

לפי כך יוצא שמשרתו הממוצעת של בעל משפחה הוא כ-60 ל"י לחדש.

לעומת זה בישוב היו בשנה החולפת 57,436 ימי שבתיה מהם 2,305 שבי-תות שנמשכו למעלה מ-75 ימים.

כלומר 159 פועל יכלו לעבוד במשך שנה בימי בטלה אלה שהלכו לאבוד.

מה אתה מייצר?

הייצור הגיע ל-241,393 טון מלט, 10,617 טון שמנים מווקקים כולל קוקוס, גרעיני כתנה, שומשומין ועוד. 7,278 טון מרגרינה, 634.8 טון שוקולדה 2,427 ריבה, 1,459 טון חלזה ו-7,406 מיצי פרי הדר.

כן ישנם בארץ 27 מיני ירקות, 25 מיליון ביצים (רק 25 ביצים לשנה לנפש) והישוב משתמש ב-330,000 ק"ש חשמל.

במה חלינו?

המחלות שאנו חולים בהן? אבעבועות — 14 מקרים; אסכרה — 1,309; בריצלוסיס 9; דיזנטריה — 720 ובצילריה 676; דלקת כבד 1,039; דלקת מוח מזהום 6; דלקת קרום המוח 51; ריאה — 100; טפוס בטן 733; כלבת 6; מלריה 912; שחפת 961 ושחוק ילדים 130 (אז!).

על מה אתה מתדיין?

לפני בתי הדין השונים הובאו עד כה 16 סוגים שונים של דיון, וביניהם: פשיטות רגל, ממונות, קרקעות, ירושות ועוד.

ואילו בבתי דין רבניים 14 סוגי דיון וביניהם: חליצה, בטול, שלום בית, מוונות, אפטרופסות, אימוץ, גיור ובוררות.

71 טונות מכתבים הגיעו מחו"ל 60 טון נשלחו — 159 פועל נוספים יכלו לעבוד שנה מלאה בימי העבודה שאבדו בתוצאה משניתות — 60 ל"י היא משכורתך החודשית הממוצעת אם אתה בעל משפחה — 9 מיליון ליטר בירה וכחצי מיליון ליטר קוניאק בולעים אנחנו בשנה — באותו זמן נוסעים כ-200 מיליון איש באוטובוסים.

— מאת יואל מרקוס —

אתה נוסע פעמיים

כמה פעמים ביום אתה נוסע? פעמיים. לעבודה ובחזרה.

אכן, מחזור הנוסעים בשנת 1949 היה 190,345,135 ומהם בקווים העירוניים בלבד 119,942,252. כל הנוסעים הללו נסעו יחדיו מרחק של 45,086,652 ק"מ לומטרים (כאלף פעם מסביב לכדור העולם).

תלדיאכב — עיר המכוניות

רחוב אלנבי הומה כ-20 שעות ביי ממה. אלפי מכוניות חולפות בשני הכוונים. עשרות נדרסו ומאות נפצעו בדהירה שגעונית זו.

תלדיאכב מכילה כמעט את שליש תושבי ישראל אך לעומת זאת כ-2/3 (63%) מכל המכוניות שבישראל נמצאות בתלדיאכב.

המספר הכללי של המכוניות מגיע ל-24,366 מהם 15,841 בתלדיאכב.

המספר הגל מתחלק כך: — 6,886 מכוניות פרטיות; 1,029 צבורי-יות; 1,035 אוטובוסים; 9,955 מכוניות מסחריות (כולל גם טרקטורים) ו-5462 אופנועים ותלת אופניים.

כל נהג שדם קנס

המכוניות שהתרבו גרמו כמובן גם לגל מוגבר של תאונות קטלניות. בשנת 1949 נדרסו למות 186 איש, אשה וילד; 541 נפצעו קשה; ו-2,067 נפצעו קל, כלומר אחד מכל 358 מאתנו נפגע בתאונה.

גל מחירי זה של תאונות נגרם ע"י 35,000 נהגים שעברו עבירות תנועה. כלומר בממוצע עבר כל נהג עבירה אחת בשנה. מהם 21,700 הועמדו למשפט ו-21,200 נקנסו.

משמע שכמעט כל נהג שילם פעם בשנה קנס על עבירת תנועה...

יום, ביבשה ובשמיים

צפירות חדות ומהירות או ממושכות — שיגרתיות נשמעות בנמל חיפה. דללו מתערבות עם קריאות מנהלי העי-בוד, קללות הספנים.

היודע אתה כי ליד הרציף הזה ובנמל תלדיאכב הקטן עגנו השנה אניות בנפח של 2 מיליון טון?

האניות הללו פרקו 701,000 טון סחורה והטעינו 224,000 טון.

ברכבת ישראל נסעו בשנת 1949 829,615 נוסעים והועברו 390,111 טון משא. בעיקר מזון, והרכבת הפסידה 200 אלף לירה...

69,661 אנשים הגיעו במטוסים ולעור מתם 22,210 יצאו — בעיקר שליחים...

יש לנו קו אוירי אל למעלה מ-25 ארצות בכל חלקי תבל. ובמשך השנה חנו 2,657 מטוסים מהם 1,725 בשדה התעופה לוד.

עזרים ובלשים

עולים הגיעו לארץ מ-52 ארצות שונות בכל קצווי תבל. אפילו מאיי האוקיינוס האטלנטי והנוולו...

הללו מתמחים ב-38 מקצועות שונים וביניהם אפילו קרימינולוגים ובלשים מקצועיים.

האם מפנה הדיאר?

לעזאזל! — יהרהר האיש המחזיק את שפופרת הטלפון בידו כשישמע את

"בעצמי איני יודע מה אני כותב, אבל כשיפענחו את הכתב בעוד 3000 שנה בודאי יגזו מה התכוונתי לאמר..."